

XXV ТЕАТАР ФЕСТ

Петар Кочић

ИЗМЕЂУ СНОВИЋЕЊА И РЕАЛНОСТИ

5–11. јун 2023.

Свечано отварање Фестивала

Маја Манојловић, МаМа вокс (MaMa VOX), Комбајн квартет (Combine Quartet), Радован Ивановић, хармоника, Гудачки оркестар Народног позоришта Републике Српске, диригент Стефан Зекић

у 21 час

5. ЈУН

БИЛТЕН

1

Поздравна ријеч

Поштована публико и сви поштоваоци позоришне умјетности,

Вечерас у Народном позоришту Републике Српске отварамо XXV Театар фест који носи име нашег великог писца и борца за глас обесправљених – Петра Кочића. Поносни смо што и ове године можемо угостити бројне умјетнике, културне посленике, а посебно нашу цијењену публику која је увијек препознала напоре које улажемо и која се, заједно са нама, увијек радовала резултатима нашег рада. И ове године припремили смо богат програм и омогућили извођење представа које наша публика до сада није имала прилике видјети у нашем граду. Задатак избора представа и ове године повјерен је Слађани Зрнић, првакињи Народног позоришта Републике Српска, која је успјешно одговорила на овај изазов и заиста изабрала најбоље представе из регионалне продукције.

Изузетно нам је драго што сусе и редитељи нове генерације посветили реалним, животним темама и управо те представе су ушле у наш такмичарски и ревијални програм. С обзиром на сва дешавања и тешке вијести које су допирале до нас, сматрамо да је посљедњи тренутак да се укаже на девијације у друштву и широм отворе врата разумијевању и емпатији. Позориште управо треба да буде такво, отворено за све и неподложно утицајима друштва и времена, његова функција је да усмјерава, оплемењује и доприноси љепоти и доброти у нама и између нас. Поносни смо што ће се на церемонији отварања присутнима обратити Милена Марковић, вишеструко награђивана пјесникиња, жена која плијени својом топлином и сензибилитетом и жена која нас од првих тренутака свог стварања учи како да будемо бољи.

Такође, захвални смо на подршци нашем оснивачу, Влади Републике Српске, као и Министарству просвјете и културе Републике Српске, Градској управи нашег прелијепог града, а посебну захвалност упућујемо спонзорима, домаћинима вечери и пријатељима Позоришта који су нам, као и сваке године, изашли у сусрет и помогли да остваримо све што смо планирали.

Све посјетиоце Народно позориште Републике Српске ће у наредних седам дана негдје „између сновиђења и реалности“ чврсто загрлити и дати им оно што заслужују, а то је љепота умјетничког израза, редитељске маште и глумачке вјештине.

Добро нам дошли по двадесет пети пут. Уживајте колико смо и ми уживали припремајући за вас овај позоришни празник.

Дијана Грбић, в. д. директора

Ријеч селектора

Након одгледаних представа утисак је да је, у односу на претходну годину гдје су позоришне продукције биле оптерећене посљедицама Ковида 19, ове године ситуација позитивнија. Продукционо су представе опремљеније, али, на моје изненађење, растерећене великих и захтјевних сценографија. Такође се примјећује тренд, којима се служе редитељи, да се драмске ситуације надограђују музичким и пјевачким етидама, иако већина позоришта не припада музичком театру. Регионална позоришта, очигледно, имју потребу за неконвенционалним драмским изражавањем. На идејном и умјетничком плану и писци а потом и редитељи се одлучују проговорати о болној теми насиља над женама, како физичком тако и психичком, али и о традиционалном и конзервативном утицају на живот жене. Присутна су сјећања на претходни рат у БиХ и на живот у бившој Југославији, али препознајем и тенденцију поимања живота у будућности, тачније страх од будућности. Од свих одгледаних тридесет представа, писци као и редитељи, причају приче у којима се јунаци боре са схватањем реалности. Драмски јунаци не прихватају реалност на свом животном путу освајања индивидуалне слободе.

Шта је реалност у прошлости, садашњости и шта је оно што нас очекује у будућности? Да ли ће људи умјети да препознају реалност и знати и умјети живјети у истој? Нејасну реалност човјека или жене, тачније људског бића који, поред тешког живота, има потребу да сања и замишља себе или, тачније речено, измишља себе и боље услове за живот, али, нажалост, изгуби се у том хтијењу и потрази. Изгуби се у сновиђењу. Толика потреба да замаскирамо истину, прикријемо страх, емоцију доводи до сукоба са самим собом и са друштвом у којем живи. Из те велике потребе да се заштитимо, као људска бића, како бисмо преживјели, схватамо да се налазимо у сну у помјереној истини и све прераста у сновиђење.

Селектоване представе понајбоље причају причу о линији између сновиђења и реалности.

Како је сасвим природно произашао овај слоган, није било дилеме око тога који ћу мото додијелити 25. Театар фесту „Петар Кочић“ Народног позоришта Републике Српске.

У званичну такмичарску селекцију, под називом **ИЗМЕЂУ СНОВИЂЕЊА И РЕАЛНОСТИ**, одабрала сам пет представа, раскошног позоришног језика, добре приче и редитељског умијећа.

СЕЛЕКЦИЈА

ЗВАНИЧНА СЕЛЕКЦИЈА XXV ТЕАТАР ФЕСТА ПЕТАР КОЧИЋ БАЊА ЛУКА (5-11. ЈУН 2023. године) НАРОДНО ПОЗОРИШТЕ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ ИЗМЕЂУ СНОВИЋЕЊА И РЕАЛНОСТИ

НАРОДНО ПОЗОРИШТЕ У БЕОГРАДУ
(представа је реализована у копродукцији са Стеријиним позорјем и фондацијом „Нови Сад – престоница културе“)
УСПАВАНКА ЗА АЛЕКСИЈУ РАЈЧИЋ
ЂОРЂЕ КОСИЋ
Редитељ: Југ Ђорђевић

Успаванка за Алексију Рајчић је представа која говори о једној тешкој и болној теми – феминизму (убиствима жена). Кроз прозор куће за лутке, која изгледа као да је музичка кутија, играјући се луткицама, улазимо у затвор. Затвор у којем обитавају живе и пате жене, порцеланске лутке, које су убиле своје мужеве, тлачитеље и гдје чекају љубав, живот, страст, њежност, а добијају шамаре, муку, страх и у смрти виде спас. Болна тема која у овој представи живи кроз изворни израз, пјесму, стих, глас, покрет, емоцију, крик, уздисај, шапат, хумор и љепоту. Представа „Успаванка за Алексију Рајчић“ љепотом редитељског, глумачког и пјевачког израза омогућава нам потпуно изненађујући сценски колорит који сву тежину њених проблема чини лакшим. Позоришни драгуљ којег посматрате како сија сат и по а његов сјај вам дуго остане у срцу.

ЦРНОГОРСКО НАРОДНО ПОЗОРИШТЕ И ЦЕНТАР ЗА КУЛТУРУ ТИВАТ
ПОКОЈНИК
Бранислав Нушић
Адаптација и режија: Егон Савин

Бранислав Нушић, српски писац, сатиричар, есејиста, новелиста, комедиограф, утемељитељ модерне реторике у Србији. Осебујан писац, познат по непоновљивом смислу за хумор. Хроничар времена у којем је живио, гдје на сатиричан и хумористичан начин проговара о друштвеним проблемима. Егон Савин као редитељ и позоришни стваралац, такође на сатиричан и хумористичан начин, изражава своје виђење данашњег друштва. Представом „Покојник“ Бранислава Нушића, Егон Савин као и ансамбл Црногорског народног позоришта и Центра за културу Тиват, дискретно, паметно и духовито приказују сатиричну комедију у којој су на пиједесталу прељуба, лицемјерје, завист и корупција. Зло је велико! Тако поручује Спасоје својим компанијима који су на тренутак помислили да није у реду то што раде. Оно мало савјести

5. јун 2023.

која постоји код високо ранжираних чиновника и служитеља народу буде угушено једним лицемјерним говором упакованим у истину. Редитељска адаптација тада долази до правог изражаја, гдје видимо да није битно у којој држави се Покојник игра и на којем језику јер Концесија је бог, Капитал је закон, а морал је Покојник.

САРАЈЕВСКИ РАТНИ ТЕАТАР, САРТР
МОЈ СИН САМО МАЛО
СПОРИЈЕ ХОДА
Ивор Мартинић
Редитељ: Иван Плазибат

Текст Ивора Мартинића, хрватског писца, овјенчан Златним лоровим вијенцем фестивала МЕСС 2012. године. Игран у 18 различитих позоришних продукција. Прича о породици и рођендану, о једном дану у којем треба да се испуни само једна жеља, да се оствари мајчин сан да њен син прохода, а он само мало спорије хода. Колико наше жеље имају упоришта у реалности? Да ли се могу испунити жеље и да ли имамо права да желимо нешто што нема снагу да се оствари. Да ли бисмо били срећнији да желимо нешто што је у оквиру остварења? Зар то не би била формула за срећу или је срећа у нади усмјереној ка недостижном или неостваривом? Топла, чежњива и духовита представа у којој се, гледајући је, питамо какве

4

су наше жеље и да ли смо спремни да жртвујемо све, породицу, љубав, пријатељство, ако је зид у који ударамо – реалност. Врло зрео ансамбл САРТР-а предводе Сњежана Богђевић и ведета босанскохерцеговачког глумишта Јасна Диклић.

ПОЗОРИШТЕ АТЕЉЕ 212
РОЛЕРКОШТЕР
Јелена Кајго
Редитељ: Милица Краљ

Позориште Атеље 212 нам овај пут представља ролеркоштер осјећања, емпатије, несигурности, изгубљених љубави, духовитости и сналажења у новом добу. Добу у којем је важно уписати дијете у вртић прије него што се роди, гдје црнца не смијете назвати црнцем, а робот вас најбоље разумије. Јелена Кајго написала је трагикомедију о односу мајке и кћерке у који су уплетене емоције, провокације и убјеђивања да ли је живот бољи у Лондону или у Србији а, заправо, живот куца у страсним срцима свих актера ове модерне трагикомедије. Милица Краљ, у свом маниру, једноставно, паметно и њежно режира, користећи своју моћ да причу стави у први план, глумце уведе у тај свијет и да им простор да оприрођено, сугестивно и прецизно владају сценом. Комплетан ансамбл представе, на челу са Катарином Марковић и Даром Џокић, представља Атеље 212 у најљепшем свјетлу.

НАРОДНО ПОЗОРИШТЕ НИШ
САН О ЗАВИЧАЈУ
(Невиђено фолк сновиђење)
Иван Велисављевић
Редитељ: Милан Нешковић

Када главни јунак одлучи да се врати у свој завичај из далеке Америке прво сврати у кафану из које је побјегао у којој вријеме стоји, а само се креће осликани зид, реплика „Сеобе Срба“ Паје Јовановића. Све је исто и све је и даље мемљиво, тешко, али ослобађајуће и катарзично

5

уз пјесму и судбински дерт. Назив оригиналног дјела је „Сврати, рече човек“, али идеја да се напише текст по мотивима пјесама краља новокомпоноване музике Шабана Шаулића је интригантна и неизмјерно узбудљива, као и представа „Сан о завичају“. Поднаслов „Невиђено фолк сновиђење“ све говори. У том сновиђењу има кафанског дерта, доста тога неиспричаног и недореченог, инвалидитета који дјелују да су споља, а заправо су дубоко у нама, укоријењена традиција из које би побјегао, а која не иде из тебе. Шта нам на крају остаје него да разбијемо тањир и живимо живот какав год да је. Ансамбл нишког позоришта страсно стоји иза редитељеве (Милан Нешковић) визије и позоришног сновиђења.

Представа у част награђених
НАРОДНО ПОЗОРИШТЕ У БЕОГРАДУ
ДЕЦА
Опера настала по роману Милене Марковић
Композиторка и редитељка: Ирена Поповић Драговић

Ирена Поповић Драговић, заједно са својим сарадницима, храбро улази у процес стварања опере по награђиваном и омиљеном регионалном роману „Деца“ Милене Марковић. Компонује и режира оперу за коју каже да је „жанр који не може изумријети“. Тако Народно позориште у Београду с поносом представља српску оперу „Деца“. Има нечег ритуалног у представи/опери „Деца“, нечег исконског и органског. Глумци, пјевачи, оркестар, хор проживљавају причу дјевојнице, кћерке, дјевојке, мајке, супруге и жене која прихвата да јој живот постану Дјеца. Вишеслојна поезија Милене Марковић је пронашла портал кроз који ће се наново родити а то је Иренина опера „Деца“.

Селекторка
Слађана Зрнић

10. април 2023.
Бања Лука

5. јун 2023.

Отварање XXV ТЕАТАР ФЕСТА Петар Кочић

Нека игре почну

Синоћ је на Великој сцени Народног позоришта Републике Српске одржана церемонија отварања XXV Театар феста „Петар Кочић“. Свечаном отварању присуствовали су бројни гости који, заједно са организаторима, нису крили радост због нове прилике за уживање у позоришним представама које их очекују наредних дана. Конферансје Марина Мајкић Милетић је поздравила све присутне, представила чланове жирија и најавила музички програм у којем су учествовали: Маја Манојловић и полазници школе пјевања МаМа вокс (MaMa VOX), Комбајн квартет (Combine Quartet), Радован Ивановић, шампион свијета у хармоници, као и Гудачки оркестар Народног позоришта Републике Српске под диригентском управом Стефана Зекића, а затим позвала в. д. директора Дијану Грбић да се обрати гостима.

Грбићева је на почетку обраћања изразила жаљење због тога што временске прилике нису дозволиле да отварање буде уприличено на платоу испред Народног позоришта Републике Српске и да се на тај начин још више приближи нашем граду уживање у овој церемонији, а затим додала: „Селекторка Слађана Зрнић одлучила се за представе које се баве понекад болним животним темама, а с обзиром на нимало лијепе вијести којима смо били окружени у посљедње вријеме, заиста је требало да и на овај начин дамо свој допринос борби за емпатију и подршку свима који, условно речено, не задовољавају наметнуте стандарде. А позориште и треба да буде такво – независно, слободно, отворено и увијек спремно да подржи све оно што је добро, лијепо, људско и праведно“. Такође је искористила прилику да још једном пожели добродошлицу Милени Марковић,

али и да захвали оснивачу НПРС-а, Влади Републике Српске, као и Министарству просвјете и културе Републике Српске и Граду Бања Лука на несебичној подршци и посебно захвали спонзорима, домаћинима вечери и пријатељима Позоришта. Присутнима се затим обратила Жељка Стојчић, министарка просвјете и културе Републике Српске која је истакла да су Бања Лука и Република Српска су још од 1997. године поносни на Театар фест „Петар Кочић“, позоришни догађај који привлачи велику пажњу позоришних умјетника и публике. „Знање и искуство стицани су годинама, тако да данас можемо с пуним правом рећи да је Народно позориште Републике Српске институција културе која је оправдала повјерење свог оснивача – Владе Републике Српске. На сцени Народног позоришта Републике Српске играли су бројни ансамбли из региона, угошћени еминентни редитељи и други позоришни радници а на тај начин су се

славили и култура и гостопримство нашег града и Републике Српске. Министарство просвјете и културе је од саме идеје о настанку Фестивала дала подршку Народног позоришту Републике Српске и препознало жељу свих досадашњих управника да позориште буде мјесто гдје ће се говорити само једним језиком – језиком позоришта – без граница, препрека или двоструких стандарда. Министарство и ја, као његов представник, поносно стојимо уз Театар фест „Петар Кочић“ и препознајемо све напоре које Народно позориште Републике Српске

улаже у организацију културних догађаја и богаћење културног живота Републике Српске“ ријечи су министарке Стојчић. Милена Марковић, сценаристкиња и књижевница, обратила се публици цитирајући ријечи великог Петра Кочића: „Ево мене вечерас, пред вама стојим, четрдесет гради будала. У мени има милион срца, милион језика, а свима нама, незаробљеним робовима, код куће – без куће, код земље – без земље, код постојбине – без постојбине, остаје да потрпимо. У међувремену, мени је част и задовољство, драга моја главата и великовлажна господо, да прогласим XXV Театар фест ‘Петар Кочић’ отвореним“. Церемонија отварања била је пропраћена музичким програмом састављеним од музичких нумера из свјетски познатих филмова у којем су најдужим аплаузом и овацијама сасвим заслужено били награђени млади полазници школе пјевања МаМа вокс који су наступили на крају овог догађаја и побрали све симпатије публике.

Домаћин
вечери:

Пратећи програм

Споменик трајнији од камена

У понедељак, 5. јуна, у 18 часова на Сцени „Петар Кочић“ одржана је промоција књиге „Уморан од додира“, Угљеша Којадиновић (1936–1982), живот и дјело ауторке Бранке Санчанин. Уз ауторку и модератора Александра Матрака, на промоцији су учествовали: архимандрит Теофил Димитрић, игуман манастира Осовица, Марко Мисирача, редитељ, Љиљана Лабовић Маринковић, директор Дјечијег позоришта Републике Српске, Жељко Вујадиновић, историчар и проф. др Наташа Глишић док је одломке из књиге читао Горан Јокић, глумац Народног позоришта Републике Српске.

Архимандрит Теофил Димитрић је нагласио да нам Бог даје невјероватне таленте и дарове које људи често умноже, али се дешава и да их занемаримо. Осим тога истакао је слjedeће: „Ми смо овдје вечерас да бисмо разговарали о књизи која је управо скуп умножених талената аутора наше Бранке, о човјеку који је свој дар тако множио да смо сви од њега имали користи, а захваљујући умноженим даровима Бранкиним, ми смо се кроз ову монографију упознали са Угљешом Којадиновићем. Ми смо благодарни Бранки што нам је свима дала могућност да размислимо, не само о Угљешу Којадиновићу, него и о глумачком позиву, колико је значајно да дарове које је Бог човјеку дао, умножи и подијели са другима. Захваљујући Бранки и овој монографији, вјерујемо да нам је то свима много јасније, него што је било раније. Могу слободно да кажем да док сам читао ову монографију, да сам почео другачије да гледам не само на

глумачки занат, него на много тога када је у питању човјек који се бави умножавањем својих личних дарова. Док је Бранка ову грађу сакупљала, сабирала, писала, мучила се, довијала како је најбоље знала и умјела, она је поклонила свима нама парче свога живота“.

Проф. др Наташа Глишић је рекла да је сваки пут када би се на екрану појавио Угљешин лик, била изразито поносна на крајишко поријекло које их спаја те додала: „Ове тренутке од прије више од четири деценије у сјећање је позвао позив за рецензију рукописа који је у међувремену прерастао у раскошно опремљену књигу. Није много глумаца који су имали срећу да њихов живот и глумачка каријера буду сачувани од заборава међу корицама једне књиге. Тајна глуме је извјесна мистерија, својствена сваком драмском умјетнику, посебна властита чаролија саздана од дара, маште, емоција, енергије, промишљања и необјашњивих процеса и утиснута је у саму суштину позоришта. Глумци о њој говоре из властитог искуства и разумијевања. Сви остали само наслућују суштину трансформације која се одвија невидљиво пред оком публике. Глумци неријетко одлазе млади у напону снаге, прије времена. О својим приватним животним и породичним проблемима ријетко говоре, правећи једну непробојну ограду око свог хабитуса, поништавајући карактер и личност наустрб ликовима којима дају живот. Реченице саткане о њежних бајковитих нити не дозвољавају да се у провалију заборава стрмоглави прича о кратком животном путу мајстора игре из србачког краја“.

Марко Мисирача је истакао да је важно да се о оваквим књигама говори на позоришним фестивалима, да се слави име једног великог значајног прерано заборављеног глумца. „Велики је подухват, поготово на нашим просторима, бавити се оваквим нечим што је Бранка урадила. То мукотрпан и крвав посао у тој мјери да се то не може ни замислити, а с друге стране изузетно незахвалан. Јако је тешко доћи до било какве систематичне грађе о било коме значајном. Готово

заборављеног човјека са чијег је имена и дјела скинута прашина заборава – Угљешу Којадиновића – и нека ова књига буде поука и повод да са оваквим нечим наставимо.

Промоција је наставила излагањем Љиљане Лабовић Маринковић која је рекла да би књига о Угљешу Којадиновићу и ово чудо које је исписала својим срцем, разумом и душом Бранка Санчанин, требало да буде завет студентима Академије умјетности у Бањој Луци, да знају да људи могу да буду споменици и да доживе књиге као споменике и да посвједоче колико је љубави, труда и енергије потребно да настане овакво монументално дјело. „Ова књига мора да нађе свој пут и да буде један од уџбеника, обавезна литература за младе људе који брзо све заборављају. Увијек ће се догодити нека Бранка, увијек ће неко писати и никада се не може људско биће и људско трајање заборавити“, између осталог је истакла Лабовић Маринковић.

Жељко Вујадиновић је нагласио да, читајући ову књигу, можемо да кажемо да је Угљеша Којадиновић својим дјелом, својим глумачким остварењима, подигао себи споменик, у сваком случају трајнији од оног камена који је бујица 2014. године однијела, па је онда тај споменик обновљен. „Угљеша Којадиновић је стварао са најзначајнијим редитељским и глумачким именима свог времена. Сарађивао је са Бранком Гавелом, Ватрославом Мимицом, Бранком Бауером. Њему судруштво у глумачком миљеу чинили Фабијан Шоваговић, Мустафа Надаревић, Милан Штрљић, Заим Музаферија и други. Угљеша Којадиновић је представљао највиши врх драмске и филмске сцене у

немогуће. Ни у Хрватској, ни у Србији, а о Босни и Херцеговини да не причам. Та грађа није систематизована и ми о томе немамо свијест. Постоје институције у Београду, Загребу и Сарајеву које се тиме баве, али све је то још у неким дјечијим годинама, у односу на начин рада у уређеном свијету. Ова књига је подухват појединца, кренуло је од једне особе и наравно да смо се на ову величанствену идеју сви ми залијепили и потрудили се да помогнемо и слаavimo данас

социјалистичкој Југославији. Тим својим улогама оставио је неизбрисив траг у југословенској драмској и филмској индустрији и историји“, образложио је Вукадиновић.

Ауторка Бранка Санчанин је са посјетиоцима промоције подијелила информацију да је ову монографију писала борећи се са животом који је велики диверзант и који јој је постављао замке и трудио се да је онемогући на много начина; даљином, болешћу и немогућношћу да дође до свих података до којих је жељела да дође. „Зато су око мене били људи, били су пријатељи који су било ријечју, било документом, било љубављу која је из њих исијавала, чинили све да ми помогну. Свим својим рецензентима и свима који су вечерас подијелили своја запажања о овој књизи од срца и искрено захваљујем. Док сам писала ову књигу, док сам истраживала, ја сам била опсједнута једним човјеком, како је то дивно примијетио Жико Видић, који је заиста урадио фантастичне ствари са овим фотографијама, које су биле много старе, а које је он својим радом и знањем учинио врло квалитетним и дао допринос изгледу ове књиге. Пишући ову књигу, била сам у некој другој сфери. И вечерас се тако осјећам. Хвала, још једном, националној позоришној кући на немалој части да представљање монографије о барду глуме бивше нам домовине Југославије буде својеврсна увертира у јубиларни XXV Театар фест „Петар Кочић“, изјавила је Санчанин.

УЧЕСНИЦИ МУЗИЧКОГ ПРОГРАМА

Маја Манојловић – академски музичар, оснивач музичког атељеа и школе модерног пјевања МаМа вокс (MaMa VOX) и вокални педагог са дугогодишњим искуством. Класичну музику, оперско пјевање као и смјер Етномузикологија завршила је на Академији умјетности Универзитета у Бањој Луци. Сарађивала је са познатим музичким именима: Леонтина, Калиопи, Тоше Проески, Каролина Гочева, Сергеј Ћетковић, Јелена Томашевић, Петар Грашо, Дејан Цукић, Маја Татић и другима.

Кроз школу Мама вокс прошла су многа, данас у свијету музике позната, имена попут: Мије Малешевић, Александре Билановић, Миње Шукало, Ирине Субашић, Иване Сантрач, као и фронтмени бендова „Гроф Ђураз“, „Танкер“, „Аутора“, „Александрија“ (Alexandria) и многи други.

Комбајн квартет (Combine Quartet) – настао је 2012. године у Бањој Луци. Чине га четворица ентузијаста и умјетника: Милан Савић, пијаниста и диригент, Стефан Тешановић, гитариста, Дејан Ђорђевић, басиста, Дејан Тркуља, бубњар бенда.

Комбајн квартет музику схвата као изазов, те је у том креативном духу спреман за сарадњу са другим умјетницима. Примјер за то, је сарадња са бањолучким умјетницима Сашом Берендиком и Небојшом Курузовићем, из чега је поникао „Џез поези кабаре“ (Jazz Poesy Cabaret), коме је Комбајн квартет музичка подршка са композицијама компонованим управо на Небојшине и Сашине текстове.

Радован Ивановић – основно музичко образовање стекао у Музичкој школи „Владо Милошевић“. Даље образовање наставио је на Академији умјетности Универзитета у Бањој Луци на Смјеру за хармонику у класи др Зорана Ракића. Од значајнијих такмичења и награда треба издвојити свјетску вицешампионску титулу (2016) у категорији до 15 година, а 2019. године је опет заузео друго мјесто у категорији до 18 година. На такмичењу одржаном у Словенији 2018. године, освојио је титулу јуниорског шампиона у три категорије (класична музика, џез, етно-народна). Године 2022. постао је лауреат је академске категорије Међународног такмичења „Бела лира“, одржаног у руском граду Белгороду и побједник 75. свјетског купа хармонике одржаног у Зофингену (Швајцарска).

Стефан Зекић – доцент на Катедри за дириговање на Факултету музичке уметности у Београду и диригент у Народном позоришту. На истом факултету је студирао на одсјецима за дириговање и соло певање. Од 2006. године је шеф-диригент мјешовитог хора „Браћа Барух“, најстаријег јеврејског хора на свијету.

Стални је члан жирија међународног конкурса за композиторе *Портрети и сећања*, предавач и диригент на међународним фестивалима *International masterclass and competition IMVAJ* (Израел), Мајсторски курс и такмичење *Neustadter Meistersingerkurs* (Њемачка). Оснивач је и уметнички руководилац ансамбла за рану музику „Canticum novum“, стални диригент Јеврејског камерног оркестра од његовог оснивања и директор интернационалног фестивала класичне музике „Rossi fest“.

ПОДРЖАВАЈУ НАС

Сједница
ZORANA

**ТАКМИЧАРСКИ ПРОГРАМ ТЕАТАР ФЕСТА
ПЕТАР КОЧИЋ 2023.**

(од 5. 6. до 11. 6. 2023)

Уторак, 6. 6. 2023.

АТЕЉБЕ 212

РОЛЕРКОСТЕР

Аутор: Јелена Кајго

Редитељ: Милица Краљ

Сриједи, 7. 6. 2023.

НАРОДНО ПОЗОРИШТЕ НИШ

САН О ЗАВИЧАЈУ

(Невиђено фолк сновиђење)

Аутор: Иван Велисављевић

Редитељ: Милан Нешковић

Четвртак, 8. 6. 2023.

ЦРНОГОРСКО НАРОДНО ПОЗОРИШТЕ И

ЦЕНТАР ЗА КУЛТУРУ ТИВАТ

ПОКОЈНИК

Аутор: Бранислав Нушић

Редитељ: Егон Савин

Петак, 9. 6. 2023.

САРАЈЕВСКИ РАТНИ ТЕАТАР

МОЈ СИН САМО МАЛО

СПОРИЈЕ ХОДА

Аутор: Ивор Мартинић

Редитељ: Иван Плазибат

Субота, 10. 6. 2023.

НАРОДНО ПОЗОРИШТЕ У БЕОГРАДУ

(представа је реализована у копродукцији са

Стеријиним позорјем и фондацијом „Нови

Сад – престоница културе“)

УСПАВАНКА ЗА

АЛЕКСИЈУ РАЈЧИЋ

Аутор: Ђорђе Косић

Редитељ: Југ Ђорђевић

Издавач: Народно позориште Републике Српске

Уредник билтена: Наташа Кецман

Модератор округлог стола: Александра Гловацки

Модератор пратећег програма: Александар Матрак

Дизајн: Даниела Ђукић

Фотографија: Дејан Ракита

Организатор: Милан Лепер

